

013 LA PLATJA DELS ADEUS

Mai podré oblidar el dia en que passejant per la platja a l'hora de l'ambrosia quan els rajos del sol escalfen tímidament, els meus peus nus van topar amb una ampolla mig enterrada en la sorra que el mar havia portat vés a saber d'on. Quan la vaig desenterrar em vaig adonar que dins i havia alguna cosa, nerviosa per la troballa vaig dir en veu alta, serà una carta o un missatge?, em pensava que això només passava a les pel·lícules. Em vaig quedar asseguda en una roca a prop del mar, volia que ell en fos testimoni , en la solitud amb mans tremoloses vaig extreure amb molta cura el que va resultar ser una carta de comiat que ara ús llegiré.

Ja és un fet, dolgui o no dolgui i si que dol, sóc una platja sentenciada a mort i com a tot sentenciat, tinc dret a una última voluntat i no serà fumar una darrera cigarreta, ni tampoc menjar un últim àpat , perquè les platges no fem aquestes coses. Jo només vull deixar constància de les meves vivències i enyorances.

Aquest serà el meu darrer estiu i tornarà a ser com qualsevol altre; ple de color, de rialles de la canalla, de parelles de enamorats, de devoradors de bronze... en definitiva de gent que van i venen, però que no deixen empremtes . Els que sí les han deixat i a ells va dedicat el meu últim record , són els que puc anomenar amics, que em visiten no només a l'estiu, si no que m'han acompanyat durant els tranquils dies de tardor i fins i tot els freds però solejats dies d'hivern i que tots junts formem una petita família.

No sé els seus noms, però sí conec una mica la seva personalitat, així que m'he permès batejar-los d'acord amb la seva manera d'actuar.

Començaré per una amiga la qual anomeno Senyoreta Giravolt, perquè així és ella, tan aviat està aquí com allà, mai para quieta ni callada, però la seva

xerrameca ens fa passar estones molt agradables, és com un llibre obert, sap de tot i de tots.

El Senyor Figura, anomenat així perquè sempre té molta cura de la seva imatge, fa culturisme, fa bronze i s'estima molt a ell mateix, però puc afirmar amb orgull que jo sóc l'amor de la seva vida. Em sembla que no em canviaria per res del món, ni per un hotel de luxe, ni per un bon àpat, ni tan sols per un bon treball i això m'afalaga molt.

Seguiré amb la Lina Morgan, me la recorda molt, té unes sortides tan divertides com ella. Quan la vaig conèixer semblava una noia trista, crec que estava passant per un mal moment, però gràcies a nosaltres, a la petita família que formem, dia rere dia, pas a pas, hem aconseguit que recuperés la gràcia i l'alegria que a tingut sempre.

Ara li toca a la Senyoreta Tendresa, si, tendresa, perquè malgrat que podria viure una maduresa després de molts anys de treball dedicats plenament a la seva professió i podria regalar-se tranquil·litat, plaer i diversió, ho comparteix amb els essers que estima, donant-los recolzament i amor.

Vaja! Ara que me n'adono, estic tractant a les meves amigues de senyoretetes i segurament algunes són senyores, deu ser perquè a mi també m'agrada que em diguin senyoreta platja, suposo que no s'enfadaran.

Bé segueixo...és el torn del Senyor Ciclista, sempre l'acompanya la seva bicicleta, junts surten cada dia a fer una passejada, malgrat això, sempre troba una estona per aparcar-la i baixar a fer-me una visita, a trepitjar la meva sorra, a remullar-se els peus amb les meves aigües i a saludar molt cordialment als seus amics.

És el torn de la Senyoreta Cargol, si cargol, perquè sembla que com ell , vulgui amagar-se a la seva closca i no sé perquè, potser hi ha quelcom de la seva aparença que no li agrada. Jo, la trobo molt maca, perquè l'he vist plorar i emocionar-se quan algun amic li ha explicat un problema i sempre està disposada a ajudar algú que ho necessiti i això és la veritable bellesa; llàstima que ella no ho sàpiga.

També hi ha la Senyoreta Lluna , perquè un dia és oberta i simpàtica com un picarol i un altre tancada i esquiva com un escurçó però jo l'estimo igual, tan si és picarol com si és escurçó.

Parlaré ara del Senyor Vell Verd, és grassonet i eixerit, un andalús molt graciós, però...alerta noies! perquè és un "Don Juan" empedreït , però a la fi amb un gran cor.

La Senyoreta Natura, fa una vida sana i gaudeix de tot el natural, estima el sol, el mar, l'aire, els animals...tot en ella és amor.

La Senyoreta Melangia és petita i bonica, però quan parla sembla trista, potser és perquè és sent sola i per això ve a trobar-nos i així s'oblida una mica d'aquesta soledat.

El meu darrer record és per un amic que ens va deixar, l'anomenàvem afectuosament "L'avi" i ens va donar una lliçó de com és pot viure fins als noranta anys amb vitalitat. Ell em va visitar dia rere dia fes sol o fes núvol, va ser un gran esportista i un gran home.

Així és com jo sento als meus amics compartint sempre junts, tristeses i alegries, vivències quotidianes, però sobre tot gaudint d'allò que tots estimem; el sol.

Bé això és tot, m'acomio de vosaltres amb l'esperança de que com un au Fènix, resorgeixi de les meves cendres per esdevenir una nova platja i així tornar-nos a retrobar, per això no us dic Adéu, si no, arreveure amics...!

El meu petit homenatge a la bonica i estimada platja de la Comandància, desapareguda per posar en el seu indret, l'actual Port Esportiu.